

שופע עד שפגיע לשרכיט, ועומד שם ולא שופע למטה ומתעפב. והנגון עומד ומכה בדרגה, שהיא הראשונה, וקו המדידה עומד שם ולא מודד ולא מתפשט המדידה. וכל זה משום שהשופר התהפך מהתחתונים על מעשיהם שאינם כשרים.

ובשקו המדה מתפשט ומודד, אזי השופר הולך, ושלשה קשרים קימים במקומו, ואף על גב שבסוד אחר הכל עומד בסוד אחד, שהרי שלשת הקשרים הללו שבמקומו עומדים תחת פנפי אותו השופר, קו המדה עומד שם ומתברכים מתוף חביבות.

הסגולתא בסוד של שלשה אבות העומדים בתוף השופר, כאן קו המדה מודד את המדידה הזו בכלם. בארך, ברחב, עמק ורום ועגול. ולא עומדת כאן המדידה להתגלות, ואז כזהר הרקיע, הרקיע הנסתר שלא התגלה כלל, ועומד על ראשי החיות הקדושים שעומדים בסוד האבות.

וזה הרקיע הנסתר, עליו עומד עליהם. ומוציא ממנו זהר שמאיר לכל החיות. ואז עומד קו המדידה שמאיר ומכה בכלם לזהר, ועל זה הכל בסוד המדידה עומד לנגן בשעור שהנגון מודד את קו המדה. אין מי שמכיר את הסוד הזה, רק אותם הלויים שעומדים על הנגון, ולא גורעים ולא מתפשטים החוצה, אלא הכל בתוף המדידה של סוד קו המדה.

אותם שלשת הקשרים הראשונים שאמרנו, שהקשר הראשון נשאר על האותיות לנקד שיהיה הטעם למעלה. לפעמים הנקדה הזו שעומדת לטעם

ולא נגיד לתתא. ולזמנין דהא נגיד עד דמטי לשרכיטא וקימא תמן, ולא נגיד לתתא ואתעפב. ונגוונא קימא ובטש בדרגא דאיהו קדמאה, ובוציצא קימא (דף ככו ע"ב) תמן ולא מדיד ולא פשיט משחתא. וכל דא בגין דשופרא אתהפך מתתאי על עובדיהון דלא בשרן.

וכד בוציצא אתפשטת ומדיד פדין שופרא אזלת ותלת קשרין קימין בדוכתה ואף על גב דברזא אחרא קימא פלא איהו ברזא חדא דהא תלת קשרין אלין דקימין בדוכתה תחות גרפוי דההוא שופרא בוציצא קימא תמן ואתברכן גו חביבו.

סגולתא ברזא דתלת אבהן דקימן גו שופרא, הכא בוציצא מדיד משחתא דא בכלהו. בארפא ופותיאי בעומקא ורומא ועגולא, ולא קימא הכא משחתא לאתגליא וכדין כזהר הרקיע רקייעא סתימאה דלא אתגליא כלל, וקימא על רישי דחיון קדישין דקימן ברזא דאבהן.

והאי רקייעא סתימאה עילאה קימא עליהו. ואפיק מנה זהר דנהיר לכלהו חיון. וכדין קימא בוציצא דנהר ובטש בכלהו לאזדהרא, ועל דא פלא ברזא דמשחתא קימא לנגנא בשעורא דנגוונא מדיד בוציצא. לית מאן דיידע ליה להאי רזא, פר אנון לואי דקימן על נגוונא ולא גרעי ולא מתפשטי לבר, אלא פלא גו משחתא דרזא דבוציצא.

אנון תלת קשרין קדמאי דקאמרן דקשרא קדמאה אשתאר על אתון לנקדא למהוי טעמא לעלא. לזמנין האי נקדה דקימא לטעמא לעלא, בוצינא נחית ליה לתתא להאי קשרא, למעבד ביה מדידו לתתא. וכלא ברזא